

Foto: Alamy/IBL

Marmorkräfta, *Procambarus fallax forma virginalis*

Sötvattenskräfta med okänt ursprung; antingen en korsning av två frilevande arter eller genom framavlade akvarie-stammar.

Introduktionsvägar

Införsel till Europa genom akvariehandel (populär i större delen av Europa och i Nordamerika).

Status i Sverige

Inte etablerad i Sverige, men 2012 rapporterades fynd av 13 individer i Märstaån. Statens veterinärmedicinska anstalt kontrollerade 9 av individerna, men kunde inte konstatera smitta eller parasiter. Kontrollfiske vid ett upprepat antal tillfällen under två år gav inga nya fynd. Arten bedöms som potentiellt invasiv i landet.

Negativa effekter

- **Biologisk mångfald:** Marmorkräftan kan snabbt föröka sig vid vattentemperaturer över 20 grader. Den förökar sig genom jungfrufödelse, vilket innebär att utsättning av en individ kan skapa en vild population. Arten kan bära på kräftpest och andra sjukdomar. Vid talrika bestånd kan den konkurrera med kräftarter och fisk om föda.
- **Ekonomi:** Negativ påverkan på fiske av flodkräfta och signalkräfta.

Vad kan jag göra?

Marmorkräftan är listad på EU:s förteckning över invasiva främmande arter, vilket innebär att den bl.a. är förbjuden att importera och sätta ut i naturen. Arten är sedan 2003 förbjuden att importera, förflytta och inneha i Sverige enligt Artskyddsförordningen (2007:845).

Om du ser vad du misstänker är marmorkräfta – rapportera in det via Artportalen, www.artportalen.se och kontakta Havs- och vattenmyndigheten.

Kännetecken

Marmorkräftan är grönskimmrande med tydligt mörka marmoreringar. På ryggskölden finns en smal, ljus linje, vilket saknas på signal- och flodkräftor. Den är relativt liten och smal jämfört med signal- och flodkräfta, vanligen under tio centimeter lång och har även mindre klor. Arten är det enda kända tiofotade kräftdjuret som har jungfrufödelse, det vill säga att alla individer är honor och avkomman är genetiskt identisk med föräldern.

Ansvarig myndighet: Havs- och vattenmyndigheten